ABD’de 2020 Seçimleri ve 2024 Seçimlerine İlişkin

24.07.2024 • Bob Avakian'ın Yazıları, Genel • Yeni Komunizm

Editörün notu: Aşağıda yer almakta olan yazı esasında Bob Avakian’ın (BA) Substack üzerinden yayınlamış olduğu 51, 52, 53, 54 ve 55 numaralı sosyal medya mesajlarıdır. BA bu mesajlarında devrimci strateji, taktik ve bu sistem altında seçimler meselelerine eğildiği gibi özgül olarak 2020 seçimlerinde Trump’a karşı oy kullanılması da dahil olmak üzere 2024 seçimlerinde Devrimci Komünist Parti (ABD)’nin tavrını bilimsel bir yöntem ve yaklaşım kullanılması yoluyla ele almaktadır. Bu sosyal medya mesajlarının toplu bir halde tek yazı şeklinde mevcut başlıkla yayınlanması yenikomünizm.com’un okuyucularının okumasını kolaylaştırması amacını taşımaktadır. Okuyucunun kolaylığı için 51 numaralı mesaj 1. başlık, 52 numaralı 2. başlık şeklinde devam ederek verilmiştir.

1.) Devrimci Strateji ve Taktikler ve Bu Sistem Altında Seçimler…

2020’de Biden’a oy vermenin gerekli olduğunu söylerken bu söylediğim neden *doğruydu*, şimdi Biden’a (veya Trump’a) oy vermemek neden doğru ve hayati derecede önemli ve bunun gerçekten devrim yapmakla ne ilgisi var?

Bu duruşum, bazı çok içten kafa karışıklıklarının yanı sıra basit düşünceli sözde devrimci saldırıların da odağı oldu. Bu saldırıların tipik bir örneği, 37 numaralı mesajımla bağlantılı olarak birisinin yaptığı şu açıklamadır: “Gerçek bir Komünist 2020’de yaptığınız gibi Biden’ı desteklemez. Trump korkunç bir seçim ama Biden’a oy vermeyi onaylamış olmanız üzücü ve

sizi hareket için bir utanç kaynağı haline getiriyor.”

“Hareket” için bir “utanç kaynağı” olma suçlamasını bir kenara bırakıyorum çünkü bu “kişisel” bir mesele değil, bu canavarca kapitalizm-emperyalizm sistemini yıkmak ve çok daha iyi bir şeyi var etmek için bir devrimin gerçekleştirilip gerçekleştirilemeyeceği ve nasıl gerçekleştirilebileceği ile ilgili derin öneme sahip soruları içeriyor ve bu devrimi fiilen gerçekleştirmenin içerdiği ve gerekli olan şeyle ilgilenmeyen ve aslında buna karşı çıkan herhangi bir “hareketin” parçası olmakla ilgilenmiyorum.

Söz konusu olan, gerçek bir özgürleştirici devrim için mücadeleyi ilerletme sürecinde karşılaşılması kaçınılmaz olan zorunluluklarla -özellikle de karmaşık durumlar ve zorlu çelişkilerle- uğraşmak ile bu çelişkileri tanımayan ya da bilimsel olarak analiz edip ciddi bir şekilde ele almayan çocuksu “sol” pozculuk, acınası sekterlik ve kırılgan dogmatizm arasındaki temel farktır.

Bu ülkenin tarihinde ilk kez, eski bir başkan olan Donald Trump’ın hüküm giymiş bir suçlu olması (diğer şeylerin yanı sıra) bu ülke içindeki çok keskin ve sürekli keskinleşen çelişkilerin bir yansımasıdır – ve buna karşılık, Trump’ın yargılanması ve mahkum edilmesi, *ülke genelindeki ve ülkenin yönetici sınıfı içindeki* çelişkileri daha da keskinleştirmiştir. Bu, 2020’de Biden’a oy vermenin neden doğru olduğu ve Biden’a tekrar oy vermenin neden doğru olmayacağı ile yakından ilgilidir ve bu konuya sonraki mesajlarımda daha ayrıntılı olarak değineceğim.

Ancak öncelikle, önemli bir arkaplan olarak, komünist devrim tarihinden, önce Rusya’da sonra Çin’de, bu devrimlerin liderlerinin *burjuva ve gerici güçleri savunan, hatta onlarla resmi anlaşmalar yapmayı içeren* politika ve eylemlerde ısrar ettikleri ve bunun bu devrimlere “ihanet” etmediği, aksine nihai zafere ulaşmalarında çok önemli olduğu bazı deneyimleri gözden geçirmek çok önemlidir. Bu nedenle, takip eden mesajlarda, bu önemli tarihle başlayacağım ve ardından doğrudan 2020’de Biden’a oy vermenin neden doğru olduğu ve Biden’a tekrar oy vermenin neden çok yanlış olacağı meselesine gideceğim.

2.) 2020’de Biden’a Oy Vermenin Neden Gerekli Olduğuna Işık Tutan Önemli Tarihi Deneyim

———————————————————————————————————————–

Gelecek mesajlarda, 2020’de Biden’a oy vermenin neden gerekli olduğunu ve Biden’a tekrar oy vermenin neden çok yanlış ve zararlı olacağını doğrudan ele alacağım. Ancak öncelikle, önceki mesajımda da belirttiğim gibi, tüm bunlara ışık tutan komünist devrim tarihinden önemli deneyimlere bakmakta fayda var.

Önce 20. yüzyılın ilk yarısında Rus devriminde V.I. Lenin’in önderliğiyle başlayalım.

1917 yılının başlarında Rusya’da mutlak bir hükümdarın (Çar) başında bulunduğu sistemi alaşağı eden bir devrim gerçekleşti. Lenin liderliğindeki gerçek komünistlerin (Bolşevikler) yanı sıra bazı sözde “sosyalistler” de bu devrime katılmış olsa da, bu henüz *sosyalist* bir devrim değildi ve hemen ardından Aleksander Kerenski başkanlığında bir burjuva (kapitalist) hükümet kuruldu. Aynı zamanda “sovyetler”in -hükümet ordusundaki askerler de dahil olmak üzere halk kitlelerinin örgütleri- toplumda çok fazla gücü ve etkisi vardı. Ve burjuva hükümeti Rusya’nın Rus askerleri ve genel olarak Rus halkı için muazzam acılara neden olan 1. Dünya Savaşı’na katılımını sürdürürken, koşullar çok daha köklü bir *sosyalist* devrim için olgunlaşıyordu. Ancak, sosyalist devrimin başarıya ulaşmasından sadece birkaç ay önce, Rus ordusundaki güçler, başkomutan Lavr Kornilov liderliğinde, Kerenski hükümetine ve büyük şehir Petrograd’daki sovyete karşı silahlı bir darbe gerçekleştirmeye çalıştı. Lenin bu darbe girişimini püskürtmek için halkın seferber edilmesi gerektiğinde ısrar etti – her ne kadar bu, doğrudan doğruya burjuva Kerenski hükümetini ve sovyetleri savunmak anlamına gelse de.

Lenin neden bu tutumu benimsedi? Çünkü burjuva hükümetini devirmek ve sosyalist bir hükümet kurmak için bir devrimin gerçekleştirilebileceği bir duruma doğru işler *olgunlaşıyor* olsa da, durumun henüz bunun için tam olarak olgunlaşmadığının farkındaydı; ve eğer Kornilov darbesi başarılı olsaydı, sosyalist devrime doğru ilerlemeyi ciddi bir şekilde geriye götürecek, hatta belki de en azından o zamanki durumda bu olasılığı tamamen ortadan kaldıracaktı. Ve aslında, Kornilov darbe girişiminin yenilgiye uğratılması, sosyalizm için devrimci mücadelenin

daha da ilerlemesine yol açmış ve sadece birkaç ay sonra iktidarı ele geçirilmesi başarılmıştır.

(Açık olmak gerekirse, bu mesajlarda genel olarak devrimin çok uzak bir zamanda değil, *şu anda yaşadığımız zamanda mümkün olduğu* gibi çok önemli bir noktayı vurguluyor olsam da, bu devrimin bu ülkede *önümüzdeki birkaç ay içinde gerçekleşeceğini* iddia etmiyorum. Önemli tarihsel deneyimlere dikkat çekerken, şu anki durumun tamamen aynı olduğunu ya da genel olarak devrim sürecinin tamamen aynı seyri izleyeceğini söylemiyorum. Burada üzerinde durduğum şey, belirleyici öneme sahip ilke ve metot meseleleridir – ve bunlar şu anda gerçek bir devrim için çalışırken çok önemlidir).

İşte Sovyetler Birliği'ni meydana getiren Rus devriminin tarihinden bir başka önemli deneyim. Daha önce de belirtildiği gibi, bu devrim 1. Dünya Savaşı bağlamında gerçekleşti ve savaşın sonuna doğru, 1918'de, Bolşeviklerin önderliğinde yeni kurulan Sovyet hükümeti emperyalist Almanya (ve müttefikleri) ile Brest-Litovsk Antlaşmasını imzaladı. Bu antlaşmanın bir sonucu olarak Sovyet hükümeti, önemli bir nüfusun yanı sıra büyük üretim kapasitesi, ulaşım ve yakıt kaynakları içeren geniş bir toprak parçasından vazgeçti. Ve Sovyet hükümetinin bu Antlaşma uyarınca Almanya'ya *savaş tazminatı ödemesi* gerekiyordu.

Almanya bu dünya savaşında nihayet yenildiğinde, daha sonra 1918'de, Brest-Litovsk Antlaşması artık geçerli değildi – hükümsüz ve geçersiz hale geldi. Ancak bundan önce, bu Antlaşmanın imzalanması bazı "solcuların" ("sol Sosyalist-Devrimciler") Sovyet hükümetinden ayrılmasına ve ardından ona karşı bir isyan başlatmasına neden oldu. Lenin ve Bolşeviklerin (Sovyet komünistleri) bu Antlaşmayı imzalaması *doğruyken*, "sol Sosyalist-Devrimciler" buna karşı çıkmakta *hatalıydı* ve Sovyet hükümetine karşı isyanları haklı değil, aslında gerici, karşı-devrimciydi.

Neden böyle bir durum söz konusu? Çünkü somut koşullarda, Sovyet cumhuriyeti bu Antlaşmayı imzalamamış olsaydı, büyük olasılıkla yok olacaktı. Antlaşmayı imzalayarak Sovyet hükümeti devrimci devlet iktidarını sağlamlaştırmak için zaman kazanmış oldu ve bu da daha sonra eski Rus imparatorluğunun (ABD dahil) bir dizi emperyalist ülke tarafından desteklenen ve yardım edilen güçlü güçlerine karşı bir iç savaşı kazanmasını sağladı.

Tüm bunlarla ilgili olan şey, akut çelişkilerin doğru bir şekilde ele alınmasıydı: kritik bir noktada elde edilenleri, koşullar değiştikçe daha fazla mücadele etmek için bir temel olarak savunmak ve bu mücadeleyi ileriye taşımak için kapasite oluşturmak. **Lenin, Kornilov isyanı ve Brest-Litovsk Antlaşması'yla -özellikle de bu Antlaşma, güçlü düşman güçler karşısında toplumun devrimci dönüşümünü gerçekleştirmek için ciddi bir temeli ve yaklaşımı olmayan çocuksu "sol" güçler tarafından karşı çıkılıp saldırıya uğramış olsa bile- olayları yönettiği şekilde yönetmeseydi, büyük olasılıkla başarılı bir sosyalist devrim ve Sovyetler Birliği olmazdı.**

Çin Devrimi'ne dönecek olursak, bu devrimin çok önemli bir dönüm noktasında, Japon emperyalizminin Çin'i istila ve işgali bağlamında, Mao Zedong liderliğindeki Çin Komünist Partisi, Çan Kay Şek (Chiang Kai-shek) liderliğindeki kana bulanmış gerici Kuomintang hükümetiyle *birleşik cepheye* girdi. Mao ve Çinli komünistler bunu, Kuomintang ile yaklaşık on yıl boyunca savaştıktan ve ABD ve diğer "batılı" emperyalist güçler tarafından güçlü bir şekilde desteklenen Kuomintang'ın elinde büyük kayıplar verdikten sonra yaptılar.

Burada da gerçek şudur ki, devrimciler bu birleşik cepheye girmemiş olsalardı, Mao önderliğindeki devrimci güçler (Japon işgal güçleri ve/veya Kuomintang tarafından) yok edilebilirdi. Her halükarda, Mao bu derin değişimi benimsemeye öncülük etmeseydi – ki bu da yine ölümcül derecede baskıcı güçlerle birleşmeyi gerektiriyordu – başarılı bir Çin Devrimi ve sosyalist bir Çin'in olmaması tamamen mümkündür. Ancak, Kırk Beş numaralı mesajda da belirttiğim gibi, Kuomintang ile birleşik cepheyi içeren bu büyük politika değişikliğinin bir sonucu olarak, 2. Dünya Savaşı bağlamında Çin'in Japon emperyalist işgaline karşı direniş savaşı, Çin devriminde önemli bir dönüm noktası haline geldi ve devrimci güçler birkaç yıl sonra, 1949'da bu devrimin nihai zaferine doğru önemli bir atılım yaptı.

Rus ve Çin devrimlerinin bu önemli deneyimlerinde vurgulanan şey, devrimin çok karmaşık bir mesele olduğu ve sürekli olarak devrimi ilerletmenin içerdiği çok zor çelişkilerle başa çıkmayı gerektirdiğidir: devrimin farklı noktalarda karşı karşıya kaldığı nesnel gerçeklikle (zorunlulukla) başa çıkarken aynı zamanda – hatta politika ve yaklaşımda gerekli ayarlamaları yaparken – devrim için çalışmanın stratejik yönelimini *terk etmek* değil, bunun yerine çelişkileri devrimi

gerçekten ilerletecek şekilde ele almaktır.

Tüm bunlar, verili bir anda veya bir dönem boyunca objektif olarak gerici güçlerle bir birlikteliği (ve hatta desteği) oluşturacak politikalar benimsenmesinin gerçek bir devrimin gerçekleştirilmesi sürecinde kendini dayatan ve kimi zaman çok akut çelişkilerle baş etmenin ve bu çelişkileri geride bırakmanın zorunlu bir parçası olabileceğine ışık tutmaktadır.

Bu, 2020'de Biden'a oy vermenin gerekli olduğunu söylemenin neden doğru olduğu ve Biden'a tekrar oy vermenin neden doğru olmadığı ve bunu şimdi yapmanın derin bir hata olacağı için geçerlidir – bunu takip eden mesajlarda daha ayrıntılı olarak ele alacağım.

3.) 2020'de Biden'a Oy Vermek Neden Gerekliydi – Bunu Tekrar Yapmak Neden Doğru Olmaz – Ve Bunun Devrimin Daha Büyük Meseleleriyle Nasıl Bir İlişkisi Var?

——

Başlangıç olarak, 2020 seçimleriyle ilgili olarak, bu seçimlerde Biden'a oy verilmesi gerektiğini ortaya koyan 1 Ağustos 2020 Bildirimde aslında ne söylediğimi gözden geçirmek önemlidir. (Bu açıklama BA'nın revcom.us adresindeki Collected Works (Toplu Çalışmalar) bölümünde mevcuttur).

1 Ağustos 2020 Bildirisi'nde, normalde biz devrimci komünistlerin, insanların bu sistem altında seçim sürecine katılmaması gerektiğini, çünkü bunun bu sistemi ve sürekli olarak işlediği tüm dehşeti güçlendirmeye hizmet ettiğini savunduğumuzu belirtmiştim.

Peki 2020 seçimleri neden Biden'a oy vererek bu seçimde yer almayı meşru kılacak kadar *farklıydı*?

Meselenin özüne inmek gerekirse: 2020'nin somut durumunda Biden'a oy vermenin gerekli hale geldiğinin kabul edilmesi, *Trump'ın yeniden seçilmesinin, başında bulunduğu faşist rejimin konsolidasyonunda daha ileri bir sıçramaya yol açacağı* ve bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin suçlarına karşı mücadele ve *en temelde bu sistemi yıkacak bir devrim yoluyla buna*

köklü bir çözüm getirme mücadelesi açısından feci sonuçlar doğuracağı yönündeki bilimsel analize dayanıyordu.

1990'ların sonlarından bu yana, bu ülkede gelişen faşizmin doğasını analiz ediyor ve bu faşizme büyük ölçüde karşı çıkılmadan gelişmesine izin verilmesinin tehlikeli sonuçlarına dikkat çekiyordum. Revcom.us adresinde yer alan makalede de belirttiğim gibi " Totalitarizm " diye bir şey yoktur: Faşizm, "temelde bilim karşıtı olan ve cehaletin, batıl inançların ve gerçekliğin kaba bir şekilde çarpıtılmasının teşvik edilmesine ve en düşük ve en ahlaksız dürtüler ve önyargılar tarafından motive edilen, eril 'üstün ırk' insanlarının bir parçası olmayan herkese karşı ölümcül bir nefret duyan, düşünmeyen, kuduz derecede fanatik bir kitlenin harekete geçirilmesine dayanan" aşırı sağcı bir ideoloji ve siyasi harekettir.

Bir siyasi yönetim biçimi olarak faşizm, kapitalist-emperyalist egemen sınıfın açık diktatörlüğünü temsil eder, esasen demokrasi ve halk için haklar iddiasını ortadan kaldırır ve bu diktatörlüğü uygulamak için açıkça şiddete ve insanları terörize etmeye dayanır. Hıristiyan faşizmi bu ülkedeki faşizmin itici gücüdür. *Hıristiyan* faşizmi genel olarak bir din olarak Hıristiyanlıkla aynı şey değildir. Hıristiyan faşizmi, hükümetin ve toplum üzerindeki yönetimin, uygulanması gereken "asıl gerçek" olarak *kelimesi kelimesine* alınan Hıristiyan İncil'ine mutlak bağlılığa dayanması gerektiğinde ısrar eder – oysa gerçek şu ki, kelimesi kelimesine alınan İncil, Aklı Özgürleştirmek ve Dünyayı Kökten Değiştirmek İçin: Tüm Tanrılardan Kurtulun! kitabım da dahil olmak üzere bir dizi çalışmamda gösterdiğim gibi çok *gerçek dehşetler* içerir.

Hükümetin içindeki ve dışındaki Hıristiyan faşistler, kürtaj hakkını ortadan kaldırmaya yönelik hareketin itici gücü olmuştur. Ve bu onların genel korkunç gündemlerinin sadece bir parçasıdır. Hıristiyan faşistler, Amerika'nın "Tanrı'nın seçilmiş ulusu" olduğu efsanesine meydan okuyan her şeyi ama her şeyi bastırmaya kararlıdır. Dolayısıyla, bu Hıristiyan faşistlere göre, bu ülkenin tarihi boyunca ve günümüze kadar ırkçılığın ifşa edilmesine izin verilemez ve okul eğitiminden, kamusal yaşamın diğer bölümlerinden çıkarılmalıdır. Hıristiyan faşizminin en güçlü tabanının, bu ülkede ırkçılığa karşı mücadeleye şiddetle karşı çıkan ve İç Savaş'ta Güneyli köle sahibi Konfederasyon'un yenilgisini hiçbir zaman kabullenmeyen (Konfederasyon anıtlarının yıkılmaması konusunda ısrarcı olmaları da bunu göstermektedir) Güneyli beyazlar arasında

olması tesadüf değildir.

2020 seçimlerinden önce 20 yılı aşkın bir süredir, bu faşizme karşı kitlesel mücadelenin önemini defalarca vurgulamış ve bunu, bu faşizmi doğuran kapitalizm-emperyalizm sistemini yıkmak için temel devrim ihtiyacıyla ilişkilendirmiştim.

Bu faşizm, Trump'ın 2016 seçimleriyle iktidara gelmesiyle büyük bir sıçrama yaptı. (Trump özel olarak Hıristiyan köktendincileri hor görse de, Hıristiyan faşistlerle "kutsal olmayan bir ittifak" yaptı ve onların karanlık çağ gündemini benimsedi – ve şimdi Hıristiyan faşistlerin çoğu onu Amerika'nın "kurtarıcısı" olarak görüyor!)

Ne yazık ki, işaret ettiğim bu gerçek çok büyük ölçüde ve çok uzun bir süre boyunca görmezden gelindi ya da reddedildi. Sonuç olarak, benim ve bir bütün olarak revcoms'un (devrimci komünistler) ve diğer bazılarının en iyi çabalarına rağmen, Trump'ın temsil ettiği faşizme karşı gerçekten kitlesel ve sürekli bir hareket olmadı. Dolayısıyla, 2020 seçimlerinin yaklaşmasıyla birlikte, bu faşizmin Trump'ın yeniden seçilmesiyle daha da pekişmesi ve yerleşik hale gelmesi yönünde gerçek ve ciddi bir tehlike vardı. 1 Ağustos 2020 tarihli açıklamamda, bu faşizmin çok gerçek tehlikesini ve bu faşizmin daha da güçlenmesine izin vermenin sonuçlarını somut bir şekilde ortaya koydum ve kaçınılmaz sonuca işaret ederek, mevcut durumda bunu önlemenin tek yolunun birkaç ay sonra yapılacak seçimde Biden'a oy vermek olduğunu belirttim.

Temel anlamda, Biden'a oy verme politikası, *derin ve akut, acil bir tehlike oluşturan belirli bir dönüm noktasıyla başa çıkmak için bir taktikti.*

Bu taktiğin temel argümanı ve devrime duyulan temel ihtiyaç da dahil olmak üzere daha büyük şeylerle nasıl ilişkili olduğu, 1 Ağustos 2020 tarihli açıklamamın sonundaki özette yer almaktadır (yine revcom.us adresindeki BA's Collected Works'te mevcuttur).

O zamanki durumu ve 2020 seçimlerinin hemen ardından yaşananları hatırlayalım: Trump'ın seçimleri kaybettikten sonra iktidarda kalmak için bir darbe yapmaya kalkışması ve bu darbenin başarıya çok yaklaşması: O zamanki durumun objektif ve bilimsel bir değerlendirmesi, akut acil tehlike analizimin doğru olduğu ve Biden'a oy vermenin taktiksel olarak gerekli bir hamle

olduğu sonucuna götürür.

Bunu görmemek, Trump'ın öncülüğünü yaptığı faşizmin neyi temsil ettiği ve 2020 seçimlerinin sonucunda (ya da kaybettiği seçim sonuçlarını tersine çevirecek bir darbenin sonucunda) iktidarda kalması halinde yapmayı planladığı şeyi yapabilmesinin sonuçlarının ne olacağı konusunda ciddi bir şekilde düşünmeyi başaramamaktır (ya da sadece reddetmektir). Ve daha da temelde, gerçek bir devrimin neleri içerdiğini ve egemen sınıf içindeki bölünmelerin devrimin bu temel hedefiyle nasıl ilişkili olabileceğini ciddi bir şekilde düşünmeyi başaramamak ya da reddetmektir.

Bu, somut koşulların somut bir analizini yapmayı reddeden ve bu sisteme karşı mücadeleye zemin hazırlayan gerçek çelişkileri görmezden gelen ya da çarpıtan çok zararlı, dar ve acınası, dogmatik bir yaklaşımla görülemez ya da doğru bir şekilde anlaşılamaz. Özellikle bu son derece yanlış yaklaşım, sadece Demokratların ve Cumhuriyetçilerin her ikisinin de kötü olduğu (ki bu açıkça doğrudur) değil, aynı zamanda aralarındaki herhangi bir farkın bu sisteme karşı mücadele açısından her zaman önemsiz olduğu şeklindeki basit düşünceye dayanmaktadır – ki bu sadece ciddi şekilde yanlış olmakla kalmaz, aynı zamanda son derece zararlı da olabilir.

Doğru anlayış, hem Demokratların hem de Cumhuriyetçilerin berbat, gerçekten berbat olduklarıdır. Temel anlamda "eşit derecede berbatlar" çünkü her ikisi de bu dehşet sistemini temsil ediyor ve uyguluyor ama "aynı" değiller. Burada (ve daha kapsamlı olarak 1 Ağustos 2020 Bildirimde ve diğer çalışmalarımda) bahsettiğim gibi, aralarındaki bu fark 2020 seçimleri bağlamında önemli bir anlam ve öneme sahipti ve şimdi, bu sistem altında "normal zamanlardan" daha da korkunç bir şeyin çok gerçek olasılığını içeren bir durumda, farklı, daha büyük ve daha derin bir anlama sahiptir, ancak aynı zamanda bu durumdan gerçekten özgürleştirici bir şeyi – gerçek bir devrimi – çıkarma olasılığı da vardır. (Bu konu daha önceki mesajlarımda, özellikle de 8'den 11'e kadar olan sayılarda, ayrıca "Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey" ve revcom.us adresinde bulunan diğer çalışmalarda daha derinlemesine ele alınmıştır).

Bir sonraki mesajımda bu önemli soruya değineceğim: Eğer 2020 seçimlerinde Biden'a oy vermek gerekliyse, Trump'ın temsil ettiği şeyin dört yıl öncesinden bile daha tehlikeli olduğu

iddiası ortaya atılabilecekken, bu yıl yapılacak seçimlerde Biden'a oy vermek neden doğru değil?

4.) Neden, 2020'de Biden'a oy vermek gerekliyken, bu yıl yapılacak seçimlerde Biden'a oy vermek son derece yanlış olur?

——

Bu sefer Biden'a oy vermenin son derece yanlış olmasının nedeni, yalnızca İsrail'in Filistin halkına yönelik soykırımcı katliamına tam destek vermesinden kaynaklanmıyor. Ne kadar korkunç da olsa bu tür suçlar kapitalizm-emperyalizm sistemi tarafından defalarca işleniyor; *bunlar bu sisteme içkin ve bu sistemin doğasından kaynaklanıyor*. Ve önceki mesajımda (Numara 53) tartıştığım, 2020'de var olan olağanüstü koşullar dışında, bu sistemin canavarca doğası, bu sistemi temsil etmeye çalışan herhangi bir politikacıya oy vermemek için fazlasıyla yeterli neden olacaktır. Ancak yine önceki mesajda da değinildiği gibi, 2020'de Biden'a oy vermenin neden gerekli ve doğru olduğuna dair belirli nedenler (istisnai koşullar) vardı. Ve bunun neden şu anda son derece yanlış olmasının daha büyük nedenleri de var.

2021'de *Yeni Yıl Açıklaması: Yeni Bir Yıl, Tüm İnsanlığın Kurtuluşu İçin Kökten Yeni Bir Dünyaya Yönelik Acil İhtiyaç* yazımda (localhost/yenikomunizm/ adresinde burada ve revcom.us adresinde BA'nın Toplu Çalışmalarında mevcuttur) bundan bahsetmiştim:

Trump/Pence rejiminin seçim yenilgisi hem bu rejimin temsil ettiği faşizmin yarattığı yakın tehlike ile ilgili olarak hem de daha temelde insanlığın bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin dinamiklerine bağlı olmanın bir sonucu olarak giderek daha fazla karşılaştığı potansiyel varoluşsal kriz açısından sadece "biraz zaman kazandırmıştır". Ancak temel anlamıyla, zaman, insanlık için daha iyi bir gelecek için verilen mücadelenin yanında değildir. Öyleyse *zamanın*, batağa saplanmış bir umarsız bireyciliği, politik felci, insanlığın geniş kitleleri için sonsuz dehşeti sürdüren ve olayları gerçek bir felaketin eşiğine getiren bu sistemi güçlendiren ve yanlış yönlendirilen faaliyetlerle *boşa harcanmaması gerekir*.

Ve:

Bu [2020] seçimlerindeki oylamanın Trump/Pence rejimi ve onun faşist yönetimi daha tam olarak konsolide etme çabaları açısından kesin bir yenilgiyle sonuçlanmış olması kritik derecede önemli olsa da, bunun şu önemli gerçeği karartmasına izin verilmemelidir: **Demokratlar ve Cumhuriyetçiler arasındaki kutuplaşma, bu ülkedeki seçim süreciyle ifade edildiği gibi, kapitalist-emperyalist sistemin çıkarlarının nasıl korunacağı ve kapitalist sınıf tarafından nasıl yönetileceği konusundaki tartışmayı içerir. *Toplumdaki ve dünyadaki temel bölünmeleri, bu ülkedeki ve bir bütün olarak dünyadaki halk kitlelerinin temel çıkarlarını temsil etmez*. İnsanlığın karşı karşıya olduğu derin sorunlar da bu şekilde çözülemez ve aslında daha da kötüye gidebilir. Bu canice baskıcı ve sömürücü sistemin sınırları içinde kalındıkça ve dünyaya bu durum hâkim olmaya devam ettiği sürece, kaos ve yıkım büyük ölçekte açığa çıkmaya devam edecektir.**

Burada mesele açıktır: *2020 seçimlerinde odaklanılan özel döneme ilişkin olarak- Trump ve temsil ettiği güçler tarafından daha fazla faşist konsolidasyon tehlikesiyle birlikte- bu özel dönemeç geçmişti ve o seçimden sonra ve Trump'ın başarısızlığıyla birlikte, seçimi kaybettikten sonra iktidarda kalabilmek için darbe girişiminde bulunduğu, yeni dönüm noktası olan bir durum ortaya çıkmıştı.*

Yeni Yıl Açıklamasının yapıldığı tarihten bu yana geçen üç yıldan fazla süre boyunca, *bu sistemin sınırları ve dinamikleri içinde sıkışıp kalarak, kaynağı kapitalizm-emperyalizm olan insanlığın karşı karşıya kaldığı gerçek dehşetleri çözmeye çalışmakta zaman kaybetmemek gerektiğini* vurgulamaya devam ettim. **Bunun yerine, bu sistemin tayin edici çelişkilerinin bir bütün olarak dünyada ve özellikle bu ülke içinde büyük ölçüde yoğunlaşmasıyla birlikte- ülkenin hâkim sınıfı içinde 1860'ların İç Savaş'ındaki yaklaşımından bu yana görülmemiş türden derin, antagonistik bölünmeler de dahil: bu, tüm sistemi devirecek bir devrimin, evet tam da bu güçlü kapitalist-emperyalist ülkede, yalnızca acilen gerekli olmakla kalmayıp aynı zamanda daha da mümkün hale geldiği- kesin olmayan ve kesinlikle başarılmasının kolay olmadığı ama mümkün olduğu – "nadir bir**

zamandır". Ve bu "nadir zaman" israf edilmemeli (boşa harcanmamalı, atılmamalı), ancak temelde farklı, özgürleştirici ve canlandırıcı bir yaşam tarzını gerçekten arzulayan ve buna açlık duyan herkes tarafından aktif olarak benimsenmelidir.

Burada konunun özüne yoğunlaşmak gerekirse: 2020'nin özgün acil koşullarında, faşist konsolidasyonun daha da ilerlemesini önlemek için o seçimde Biden'a oy vermek doğru ve gerekli bir *taktiksel politikaydı*. Ancak bunu şimdi tekrarlamak, *taktiksel bir gerekliliği stratejik bir fiyaskoya ve bu sistemin derin ve akut çelişkilerinin tek olumlu çözümünü temsil eden devrim davasının yenilgisine dönüştürecektir*. Zaman ilerliyor ve koşullar değişiyor. Bu sefer bu seçimde oy kullanmak, yalnızca "daha az kötü" Demokratlara oy verme ritüelini bir kez daha hayata geçirmek (ya da bazılarının Biden ve Demokratlar'dan tiksinerek "daha büyük" kötü olan Trump'a oy vermesi) anlamına gelmez. Bu seçimde oy verilmesi gerektiğini iddia etmek, özünde, bu sistem için (bu seçimlerin gerçekte temsil ettiği şey) ölümcül oy kullanma tuzağına düşmeyi ilke edinmektir. Bu, zaten güçlü olan çekimi büyük ölçüde güçlendirecektir; ne kadar çok insan bu sisteme ve onun sürekli olarak uyguladığı zulümlere karşı yabancılaşsa ve hatta ona karşı direnişe geçse de bu sistemin sınırlarından asla çıkamayacaklar, çünkü birkaç yılda bir seçimlere katılarak bu sistemin şartlarını kabul etmeye ve onun canavarca suçlarını "onaylamaya" geri dönecekler.

Ve pratik açıdan bu sefer Biden'a oy vermek, Trump'ın iktidara gelmesinin ve gerçekten korkunç programını tam anlamıyla uygulamasının engelleneceğinin "garantisi" değildir. Öncelikle Biden'dan tiksinen insanlar "burunlarını tıkayıp" ona oy verseler bile Trump'ın gerçekten seçimi kazanması hâlâ mümkündür. Ve eğer 2020'de olduğu gibi Biden gerçekten kazanırsa (yalnızca toplam halk oyu değil, Seçici Kurul sayısı da), Trump'ın bunu tanıyacağına ve kabul edeceğine dair kesinlikle hiçbir garanti yok; aslında bunu yapmayacağı neredeyse kesin. Kendisinin "meşru" kazanan olduğu konusunda ısrar etme ve buna göre hareket etme konusunda Cumhuriyetçi Parti ve diğer kilit kurumlardan daha kararlı bir destek alması muhtemeldir. Bu sefer, Cumhuriyetçilerin hakimiyetindeki bir Kongre'nin her durumda Trump'ı kazanan ilan edeceğini hayal etmek hiç de zor değil- ayrıca faşistlerin hakimiyetindeki Yüksek Mahkeme'nin bunun "yasal" olduğuna karar vereceğini hayal etmek de zor değil." Bununla karşı karşıya kaldıklarında, Biden ve Demokratlar, ya teslim olup Trump'ın göreve gelmesine

izin verecekler ya da bunu reddedip bunun yerine Biden'ın gerçekte elde ettiği (ancak Trump ve müttefiklerinin bunu tanımayı reddettikleri) seçim zaferini *uygulamaya* çalışacaklar. 11 Numaralı mesajımda belirttiğim gibi:

Bu, hâkim sınıfın karşıt kesimleri arasında silahlı çatışmalara yol açabilir ve bu, yeni bir tür iç savaş olan büyük ölçekli askeri çatışmalara bile dönüşebilir.

Bu durumda, bu sistemin sürekli gerçekleştirdiği zulümlerden ve insanlara sunduğu, aslında hiçbir olumlu seçim içermeyen "seçeneklerden" bıkan herkes için acil ihtiyaç, devrimci komünistlere katılmak olacaktır: Ne olup bittiğinin hakikatini ve nedenini keskin bir şekilde ortaya çıkarmak, tüm bunların tek olumlu çözümünü hayata geçirmek; toplumdaki tüm düzeni, tüm "kutuplaşmayı" değiştirmek için acil ve kararlı bir şekilde harekete geçmek- her şeyi devrime giderek daha uygun olacak şekilde hızla **yeniden kutuplaştırmak**– toplumun her kesiminden halk kitlelerini tüm bu sistemden koparmak için kazanmak ve devrimin safına geçmektir.

Özetle: Temel ve genel anlamda *bu sistemin sınırları içerisinde* buna iyi bir çözüm yoktur. Trump'ın iktidara gelmesini engellemek ve faşist yönetimi konsolide etmesi açısından bile Biden'a oy vermek bunun garantisi değildir. Dahası, Biden'a oy vermeye çekilmek, insanları bu faşizmi doğuran sisteme bağlar ve acilen ihtiyaç duyulan devrim güçlerinin bir parçası olmalarını engeller ve sadece binlerin değil, milyonların gücüyle, bu devrimi gerçekleştirme şansına sahip olabilirler. (Bu faşizmi ve bu faşizmi doğuran ve sürekli olarak diğer canavarca vahşetleri işleyen bu iğrenç sistemi devirmeyi de içeren bir şekilde yenilgiye uğratmak.)

Temel sonuç şudur: Şimdi, *bu devrimin bir parçası olmak ve acilen bu devrim için çalışmak*, *hem* Trump'ın temsil ettiği çılgın ve tehlikeli faşizme *hem* de Soykırımcı Joe Biden'ın temsil ettiği ve kokuşmuş çıkarlarını savunurken uyguladığı ve tehdit ettiği yıkıcı şiddete gerçekten anlamlı bir şekilde karşı çıkmak için gereklidir. Bu devrim için aktif olarak çalışmak, tüm bu politikacıların temsil ettiği ve gerçekten canavarca araçlarla uygulamaya çalıştığı oldukça gerçek delilik ve acıların kaynağı olan bu sistemi bir bütün olarak ortadan kaldırmanın tek yoludur.

5.) Faşist Trump’a HAYIR! Soykırım Joe’ya HAYIR! Bütün bu lanet sistem gitmeli!

——

51’den 54’e (1. ve 4. Başlık) kadar olan mesajlarda, 2020’de Biden’a oy vermenin neden gerekli olduğunu ve bu yılki (2024) seçimlerde Biden’a (veya Trump’a) oy vermenin neden çok yanlış ve zararlı olacağını anlatırken, komünist devrimin bazı önemli tarihsel deneyimlerini ve devrimci strateji ve taktiklerin temel ilke ve yöntemlerinin uygulanmasını inceledim. Bu çok geniş bir alanı kapsadığından ve bir dizi karmaşık çelişkiyi ele aldığından, aşağıda temel noktaların bir özeti yer almaktadır.

* Gerçek bir devrim için çalışırken, burjuva ve gerici güçlerle birlik içinde olan ya da onları objektif olarak destekleyen veya onlara yardım eden politikalar benimsemenin ve eylemlerde bulunmanın gerekli olduğu zamanlar ve durumlar olabilir. Ancak bu, devrim için çalışmanın stratejik yönelimini terk ederek değil, bunun yerine çelişkileri devrimi gerçekten ilerletecek şekilde ele alarak yapılmalıdır. Bu konuya 52 numaralı mesajda değinmiştim.

* 2020’nin olağanüstü koşullarında, bir taktik olarak, o seçimde Biden’a oy vermek, Trump tarafından temsil edilen ve öncülük edilen faşizmin (seçimi kaybetti ama sonra iktidarda kalmak için neredeyse bir darbe yapmayı başardı) daha da güçlenmesini önlemek için gerekli hale geldi. Bu konuya özellikle 53 numaralı mesajda değinmiştim.

* 54 numaralı mesajda, bu yıl yapılacak seçimlerde oy kullanmanın neden son derece yanlış ve çok zararlı olacağından bahsetmiştim:

Bu seferki seçimlerde oy kullanmak sadece “daha az kötü” Demokratlara oy verme ritüelini bir kez daha tekrarlamak anlamına gelmeyecektir (ya da bazılarının durumunda, Biden’a/Demokratlara duyulan tiksintiden dolayı aslında “daha büyük” kötüye, Trump’a oy vermek anlamına gelecektir). Bu seçimde oy kullanmayı savunmak, *özünde bu sisteme oy vermenin* ölümcül tuzağına çekilmeyi ilke haline getirecektir (ki bu seçimlerin gerçekte temsil ettiği şey budur). İnsanların bu sisteme ve onun sürekli olarak işlediği zulümlere ne kadar yabancılaşırlarsa yabancılaşsınlar ve hatta bu sisteme karşı direnişe geçerlerse geçsinler, bu

sistemin sınırlarından asla çıkamayacakları, çünkü her birkaç yılda bir seçimlere katılarak bu sistemin şartlarını kabul etmeye ve onun korkunç suçlarını “onaylamaya” geri çekilecekleri yönündeki zaten güçlü olan çekimi büyük ölçüde güçlendirecektir.

* Bu kez Biden’a oy vermek sadece prensipte son derece yanlış ve çok kötü sonuçlar doğurmakla kalmayacak, pratikte de Trump’ın iktidara gelmesini engellemek için hiçbir güvence sağlayamayacaktır. Bu kez Cumhuriyetçiler, Trump’la olan birlikteliklerini daha da konsolide etmiş durumdalar ve yaklaşan seçimlerin kabul edilebilir tek sonucunun Trump’ın zaferi olduğunu ve başka herhangi bir sonuca (Biden’ın kazanmasına) izin verilmeyeceğini düşünüyorlar. Ve bu temel pozisyon etrafında fanatik bir akılsız faşist kitlesini kamçılamaya devam ediyorlar.

* Daha önceki bir mesajın (8 numara) önemli bir bölümünü alıntılamak gerekirse:

Ülke bir bütün olarak artık üstü örtülemeyecek bölünmelerle parçalanıyor ve işler artık nesiller boyunca olduğu gibi bir arada tutulamıyor.

Her şey büyük olasılıkla bu yıl, 2024’te doruğa ulaşacak ve bu yılki başkanlık seçimleri, hakim egemen sınıf partileri – Demokratlar ve Cumhuriyetçiler – arasındaki mücadelenin keskin bir odağı olacak – bu mücadele büyük olasılıkla insanlar üzerinde güç kullandıkları “normal yolun” sınırlarını aşacak ve tüm ölümcül sistemlerini devam ettirecek.

* Tüm bu durum, egemen sınıfın karşıt kesimleri arasında silahlı çatışmalara yol açabilir, hatta bu çatışmalar geniş çaplı askeri çatışmalara -yeni bir tür iç savaşa- dönüşebilir.

* Bu sistemin tüm kurumları tüm bu durumdan derinden etkilenecek ve bu kurumların parçalanması gerçek bir olasılık olacaktır. Bu kurumların hepsi gayrimeşrudur – bu korkunç kapitalizm-emperyalizm sisteminin ve onun insanlığa karşı işlediği suçların, burada ve tüm dünyada insanların ve çevrenin yok edilmesinin sürdürülmesine hizmet etmektedirler. Bu kurumların parçalanması gerçek bir devrim için mücadeleye çok olumlu bir boyut katacaktır.

* Yine 8 numaralı mesajdan:

Bu türden derin bir bölünme – ve özellikle de iktidar sahipleri arasındaki bu şiddetli husumet – bu ülkede 1860'lardaki İç Savaş döneminden bu yana görülmemiştir.

Şu ya da bu zalim grubun yanında yer almanın zamanı değil. **Bu nadir bir zamandır – çok nadir bir fırsattır – hayatta sadece bir kez gelebilecek bir şanstır – egemen zalimler arasındaki derin bölünmelerden faydalanmak ve her şeyi yıkıp yerine çok daha iyi bir şey koymak amacıyla tüm sistemlerinin peşine düşmek için bir şanstır.**

* Hem Demokratlar hem de Cumhuriyetçiler tarafından bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin çıkarlarını uygulamak için sürekli olarak işlenen adaletsizliklerden ve zulümlerden nefret eden herkesin, şimdi ve sürekli bir şekilde, ne olduğu ve neden olduğu gerçeğini keskin bir şekilde ortaya çıkarmak ve tüm bunlara tek olumlu çözüm olarak devrimi hayata geçirmek; toplumun her kesiminden halk kitlelerini tüm bu sistemden kopmaya ve bu devrim için aktif olarak çalışan örgütlü güçlerin bir parçası olmaya kazanmak; gerçek bir kazanma şansı ile her şeyin üzerine gitmek için temel oluşturmak için bize -revcoms'a (devrimci komünistler)- katılması gerekir.

* Hem Trump'ın temsil ettiği dengesiz ve tehlikeli faşizme hem de Soykırımcı Joe Biden'ın temsil ettiği gerçek dehşete ve bu sistemin ahlaksız çıkarlarını savunmak için kullandığı ve tehdit ettiği yıkıcı şiddete gerçekten anlamlı bir şekilde karşı çıkmak için gerekli olan şey, şimdi bu devrimin bir parçası olmak ve bu devrim için acilen çalışmaktır. Bu devrim için aktif olarak çalışmak, tüm bu politikacıların temsil ettiği ve uygulamaya çalıştığı gerçek deliliğin ve ıstırabın kaynağı olan bu sistemi gerçekten canavarca araçlarla bir bütün olarak ortadan kaldırmanın tek yoludur.

* Bir kez daha, devrimin sadece acilen zorunlu değil aynı zamanda mümkün olduğu şu anda yaşadığımız bu "nadir zamanda" stratejik yönelim ve pratik yaklaşımın temel bir noktasına odaklanıyoruz:

Faşist Trump'a HAYIR! Soykırımcı Joe'ya HAYIR!

Bütün Bu Lanet Sistem Gitmeli!